

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115200327
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115200327.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľky (matky): U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, za účasti maloletého dieťaťa: U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: V. práce, sociálnych vecí a rodiny Z., pracovisko G., O. X, G., a muža, ktorého otcovstvo má byť určené (otec): P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na O. XXX, O., L. republika, o určenie otcovstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

I. U r č u j e s a , že P. B., rodený B., narodený XX.XX.XXXX, je otcom maloletej U. J., narodenej XX.XX.XXXX z matky U. J., rodenej J., narodenej XX.XX.XXXX.

II. Maloletá U. sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, a to s účinnosťou od 30.12.2014.

III. Otec je p o v i n n ý platiť na maloletú výživné za obdobie od 30.12.2014 do 15.02.2016 v sume 70,- eur mesačne, za obdobie od 16.02.2016 do 11.02.2017 v sume zodpovedajúcej 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, a s účinnosťou od 12.02.2017 v sume 30,- eur mesačne, a to vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky.

IV. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú za obdobie od 30.12.2014 do 31.05.2017 v celkovej výške 1.381,92 eura sa p o v o ľ u j e otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 40,- eur spolu s bežným výživným k rukám matky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

V. Styk otca s maloletou sa n e u p r a v u j e .

VI. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené, j e p o v i n n ý zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 487,14 eura, ktorú sumu sa mu povoľuje zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného uhradenia dlhu na účet Okresného súdu Trnava, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

VII. Konanie sa v časti o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom z a s t a v u j e .

VIII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka ako navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 13.01.2015, v spojení s jeho doplnením zo dňa 26.01.2015, doručeným súdu dňa 27.01.2015, domáhala určenia otcovstva k maloletému dieťaťu a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k nemu, ako aj zaplataenia príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 300,- eur. Pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej, matka na pojednávaní navrhla zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti, s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach, otca navrhla zaviazat' výživným vo výške 60,- eur mesačne, a styk otca s maloletou navrhla neupraviť.

2. Matka návrh odôvodnila tým, že dňa 13.03.2014 odišla bývať s mužom, ktorého otcovstvo má byť určené, na jeho adresu, kde žili spolu s jeho rodičmi v jednej domácnosti. Rozišli sa, navrhovateľka odišla 16.04.2014, nevedela, že je tehotná. Hneď ako jej doktor vystavil tehotenskú knižku, mu ju poslala, žiadnu odpoveď nedostala. Dňa 21.11.2014 mu poslala list, na ktorý sa jej tiež neozval. Pred ním nemala žiadny vzťah a ani teraz nemá. Brat a sestra jej pomohli s výbavičkou pre maloletú, na ktorú jej požičali a chcela by im to vrátiť. Žije z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa.

3. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené, sa vyjadril k návrhu v podaní zo dňa 22.08.2015, kde uviedol, že žiada súd, aby umožnil vykonanie testu DNA, nakoľko si nie je istý, že je otcom maloletej. Krátko pred ním žila matka v partnerskom vzťahu s iným mužom. Ďalej uviedol, že sa nevyhýba povinnosti platiť na dieťa, ale chce mať istotu. Je pravdou, že spolu žili v partnerskom vzťahu, ale len krátku dobu, iba 29 dní. Pri výsluchu sa vyjadril, že súhlasí so zverením maloletej matke, pričom styk nie je potrebné upraviť. Dňa 19.02.2016 sa pri výsluchu vyjadril, že by bol schopný platiť výživné najviac 40,- eur mesačne, pri výsluchu dňa 05.04.2017 navrhol výživné vo výške 800,- Kč (cca 30,- eur) mesačne.

4. Súd vykonal dokazovanie rodným listom maloletej, listom matky, potvrdením o nemocenských dávkach, potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2014, rozsudkom Okresného súdu v Jičíne č.k. 30P 95/2007-270, Znaleckým posudkom z odboru genetiky (analýza DNA) č. 9/2016, oznámením Sociálnej poisťovne - pobočka Trnava zo dňa 30.09.2016, správou ÚPSVaR Piešťany zo dňa 13.10.2016, e-mailom zo dňa 28.02.2017, výtlačkami z internetu č.l. 201-207, správou ÚPSVaR Piešťany zo dňa 23.03.2017, potvrdeniami o poberaní prídavku na dieťa za rok 2014-2017, potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku za rok 2014-2017, odpoveďou spoločnosti C. s.r.o. zo dňa 31.03.2017, odpoveďou Úradu práce ČR - krajská pobočka v Hradci Králové zo dňa 26.04.2017, výtlačkom z internetu, výsluchom matky, výsluchom muža, ktorého otcovstvo má byť určené, prostredníctvom dožiadaného súdu v ČR, keď pojednával v neprítomnosti muža, ktorého otcovstvo má byť určené, ktorý bol na pojednávanie riadne predvolaný a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z rodného listu na č.l. 3 vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX sa z matky U. J., rodenej J., narodenej XX.XX.XXXX, narodilo mimo manželstva maloleté dieťa U. J., ktorého narodenie je zapísané v knihe narodení matričného úradu J., vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XX, pod por.č. XXXX. Otec v rodnom liste dieťaťa nie je uvedený.

6. Nakoľko k určeniu otcovstva nedošlo súhlasným vyhlásením rodičov, matka ako navrhovateľka podala na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala určenia otcovstva, pričom v návrhu označila muža, ktorý by mal byť otcom maloletej, ktorý v rozhodnom čase súdožil s matkou maloletého dieťaťa a ktorý odmietol určiť otcovstvo súhlasným vyhlásením rodičov. Muž, ktoré otcovstvo má byť určené, nevylúčil svoje otcovstvo, ale žiadal znalecké dokazovanie, nakoľko si otcovstvom nebol istý.

7. Súd vo veci pribral do konania znalca z odboru Genetika, odvetvie Analýza DNA, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok č. 9/2016, v závere ktorého uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a súčasných poznatkov genetiky nemožno vylúčiť otcovstvo označeného muža voči maloletej. Pravdepodobnosť jeho otcovstva má hodnotu 99,9999993%, pričom takýto výsledok značí, že na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky, treba pokladať jeho otcovstvo voči maloletej za prakticky dokázané.

8. Matka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že s mužom, ktorého otcovstvo má byť určené, sa zoznámila cez sociálnu sieť, najskôr si písali, potom začiatkom marca 2014 bol u nich na návšteve dvakrát. Je to jej vzdialený príbuzný, keď jeho otec s jej otcom sú bratraci. Dohodli sa, že to spolu vyskúšajú, že budú spolu žiť. Tak teda s ním išla, rozhodla sa odísť zo zamestnania, dňa 13.03.2014

za ním prišla do O., bývali v domácnosti spolu s jeho rodičmi. Tri mesiace predtým sa rozišiel so svojou priateľkou, s ktorou vychovával jej 2 deti. S touto žil 6 rokov, medzičasom sa s ňou dal dohromady. Jej sa však vyhovoriť, že je gay. Dňa 16.04.2014 sa matka vrátila domov, vtedy nevedela, že je tehotná. Vrátila sa do zamestnania, avšak bolo jej zle, takže navštívila gynekológa, ktorý jej potvrdil graviditu. Počas pobytu u muža, ktorého otcovstvo má byť určené, sa nestýkala so žiadnym iným mužom. Od doby, keď ho opustila v apríli 2014, nemala žiaden intímny vzťah. Je na rodičovskej dovolenke s maloletou, poberá rodičovský príspevok 203,- eur a rodinný prídavok. Má len toto jedno dieťa. Maloletá je zdravá. Býva v spoločnej domácnosti s rodičmi a s maloletou. Otec je na invalidnom dôchodku s výškou dôchodku cca 300,- eur a matka má starobný dôchodok 180,- eur. Matka rodičom prispieva na bývanie sumou 100,- eur mesačne. Má náklady na maloletú spojené s plienkami, mliekom, mliečnymi výrobkami, tieto náklady platí iba ona. Maloletá používa plienky, pričom kojená nie je. Matka má pôžičku na televízor so splátkou 10,- eur. Mala by splácať úver vo výške 36,- eur mesačne od spoločnosti Cetelem, v súčasnosti sa s nimi snaží dohodnúť na nižších splátkach. Pokiaľ ide o internet, tento platia s mamou na polovicu, pričom ide o platbu 15,- eur mesačne. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani motorové vozidlá. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené, jej na maloletú nič nedáva, nenavštevuje ju, nemá o ňu záujem. Matka s ním nie je v kontakte, ani s jeho rodičmi, ani títo nemajú záujem o maloletú. Od septembra 2017 by mala maloletá navštevovať materskú školu.

9. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené, pri výsluchu pred dožiadaným súdom v ČR, dňa 19.02.2016 uviedol, že s matkou maloletej sa zoznámil asi marci 2014, a to cez facebook. Prišla do O. okolo 13.03.2014, intímny vzťah započal asi po nasledujúcich piatich dňoch. Žili spolu u jeho rodičov od 13.03.2014 asi do konca marca 2014. Keďže si nerozumeli, rozišli sa a ona odcestovala späť na S.. Potom sa už nevideli. Pohlavný styk mali asi 4 krát za celé obdobie. Antikoncepciu nepoužívali, styky boli dokonané. Netrpí nijakou pohlavnou chorobou brániacou mu v splodení dieťaťa. Je zamestnaný v C. s.r.o. ako robotník s čistým príjmom cca 9.500,- až 10.000,- Kč. Na náklady na bývanie prispieva rodičom sumou 4.000,- Kč. Nevlastní nehnuteľnosti, ani motorové vozidlá alebo majetok vyššej hodnoty. Má jednu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletej X. S., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú platí výživné vo výške 1.200,- Kč mesačne. Ďalej uviedol, že navrhovateľka sa pred ich známosťou stýkala s iným partnerom, čo mu sama potvrdila. Či sa stýkala s niekým po ich rozchode, nevie. Nevie, či je on otcom maloletej, navrhovateľka si pred odchodom na Slovensko robila tehotenský test, ktorý vyšiel negatívne. Pokiaľ bude uznaný biologickým otcom, súhlasí, aby bola maloletá zverená do starostlivosti matky. S ohľadom na svoje možnosti je schopný platiť výživné najviac 40,- eur mesačne. Pri výsluchu pred dožiadaným súdom v ČR dňa 05.04.2017 muž, ktorého otcovstvo má byť určené, uviedol, že v súčasnej dobe je nezamestnaný. Od 12.02.2017 je v evidencii Úradu práce v O.. Do 11.02.2017 bol práceneschopný, a to presne rok. Dňa 11.02.2017 požiadal o invalidný dôchodok, zatiaľ nebolo rozhodnuté. V súčasnej dobe by mohol platiť výživné vo výške 800,- Kč. Na styku s maloletou sa dohodnú s matkou, s ňou je dohoda možná.

10. Podľa § 395 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

11. Podľa § 105 písm. b) CMP, konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o určenie otcovstva.

12. Podľa § 107 CMP, konanie sa začína len na návrh.

13. Podľa § 108 ods. 2 CMP, účastníkom konania o určenie otcovstva je navrhovateľ podľa predpisov rodinného práva, dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené.

14. Podľa § 84 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), otcovstvo sa určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v tomto zákone, súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

15. Podľa § 90 ZR, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

16. Podľa § 91 ods. 1 a 2 ZR, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. (1) Súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom. (2)

17. Podľa § 94 ods. 1 a 2 ZR, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. (1) Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti. (2)

18. Podľa § 110 CMP, s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého.

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Podľa § 36 ods. 1 ZR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

22. Podľa § 24 ods. 1 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

23. Podľa § 24 ods. 4 ZR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

24. Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

25. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

26. Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

27. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

28. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

29. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho

zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

30. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

31. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 25 ods. 1 a 2 ZR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. (1) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. (2)

33. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

34. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh na určenie otcovstva bol podaný dôvodne. Rodným listom bolo preukázané, že navrhovateľka je matkou maloletej, otec nie je v rodnom liste uvedený. Z výsluchu navrhovateľky bolo zistené, že s mužom, ktorého otcovstvo má byť určené, udržiavala v čase rozhodnom pre počatie maloletej intímny vzťah, čo potvrdil aj muž, ktorého otcovstvo má byť určené, pričom u neho nebola zistená neplodnosť (má už jedno skôr narodené dieťa), ani iné okolnosti, ktoré by jeho otcovstvo vylučovali. Zo znaleckého posudku vypracovaného v konaní vyplýva, že otcovstvo muža, ktorého otcovstvo má byť určené, treba podľa súčasných poznatkov genetiky považovať za prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Vychádzajúc zo zistených skutočností a z príslušných ustanovení Zákona o rodine mal súd za preukázané, že otcom maloletej je označený muž, a návrhu preto vo výroku I. rozsudku vyhovel.

35. Vzhľadom k tomu, že s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého dieťaťa, súd sa v ďalšom zaoberal právami a povinnosťami rodičov k maloletej, najmä otázkou zverenia maloletej do osobnej starostlivosti, určením výšky výživného a úpravou styku otca s maloletou.

36. V otázke zverenia maloletej do osobnej starostlivosti prichádzala do úvahy iba matka, ktorá od narodenia maloletej zabezpečuje všetky jej potreby a súd v jej starostlivosti nezistil žiadne nedostatky. Otec zároveň so zverením maloletej do starostlivosti matky súhlasil. Súd preto vo výroku II. rozsudku maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a súčasne matke priznal právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok v bežných veciach, ktoré práva by otec maloletej ani nemohol realizovať, pretože žije v L.

37. Súd zveril maloleté dieťa a priznal výživné na maloleté dieťa v súlade s § 77 ods. 1 veta posledná ZR spätne, a to odo dňa narodenia maloletej (keď ako dôvod hodný osobitného zreteľa súd považoval skutočnosť, že muž, ktorého otcovstvo má byť určené, odmietal uznať otcovstvo k maloletej, hoci ho k tomu matka vyzývala, a zároveň matke objektívne bránila podať skôr návrh na určenie otcovstva (a s tým spojený návrh na zverenie maloletej a určenie výživného na ňu) skutočnosť, že bola po narodení maloletej istý čas hospitalizovaná a neskôr v šestonedelí. Ak potom matka podala návrh dva týždne po pôrode, túto dobu súd považoval za primerane včasnú.

38. Súd potom vo výroku III. rozsudku uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej, pričom výšku výživného určil s prihliadnutím na meniace sa možnosti a schopnosti otca počas obdobia od 30.12.2014 do vyhlásenia rozsudku. V období od 30.12.2014 do 15.02.2016 bol otec zamestnaný v

spoločnosti C. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 9.750,- Kč (zápisnica z výsluchu na č.l. 92), čo predstavuje sumu cca 370,- eur. Za primerané výživné sa v súdnej praxi považuje výživné predstavujúce 20 - 30 % z čistého mesačného príjmu rodiča na všetky jeho vyživovacie povinnosti, čo pri sume 370,- eur znamená výživné v rozmedzí od 74,00 eur do 111,00 eur mesačne na jeho dve, výživou na neho odkázané, deti. Keďže na skôr narodenú X. S. má otec súdom určené výživné vo výške cca 40,- eur mesačne (rozsudok na č.l. 93), na maloletú U. mu súd určil výživné v zostávajúcej sume 70,- eur mesačne za obdobie od 30.12.2014 (deň narodenia) do 15.02.2016 (deň pred začatím práceneschopnosti otca). Súd pritom vychádzal z hornej hranice možného výživného z dôvodu, že matka maloletej U. bola v tom čase na materskej a neskôr rodičovskej dovolenke, s obmedzeným príjmom, a preto je potrebné, aby sa na nákladoch na dieťa podieľal najmä jeho otec. Zároveň je v súdnej praxi ustálené, že v prípade viacerých vyživovacích povinností, sa vychádza z hornej hranice daného rozpätia, pričom otec má dve vyživovacie povinnosti. V období od 16.02.2016 do 11.02.2017 bol otec dlhodobo práceneschopný, preto mu súd určil výživné v minimálnej výške, a síce 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, čo predstavuje sumu 27,13 eura mesačne. S účinnosťou od 12.02.2017 určil súd otcovi výživné na maloletú v sume 30,- eur mesačne, keď 11.02.2017 ukončil dlhodobú práceneschopnosť a od 12.02.2017 je evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce. Podľa potvrdenia úradu práce (odpoveď ÚP ČR na č.l. 234) otec plní povinnosti uchádzača o zamestnanie a dodržiava stanovené podmienky pre evidenciu, z čoho mal súd za preukázané, že otec sa práci nevyhýba, ale túto si hľadá za pomoci úradu práce. Je mu vyplácaná podpora v nezamestnanosti, a to štartovacia prvé dva mesiace vo výške 6.484,- Kč (244,65 eura), vyššia 4.988,- Kč (188,21 eura), nižšia 4.489 Kč (169,38 eura), t.j. priemerne vo výške 5.320,- Kč (cca 200,- eur), z čoho 20-30% predstavuje 40,- až 60,- eur na jeho dve vyživovacie povinnosti. Ak však otec súhlasil s výživným vo výške 800,- Kč (cca 30,- eur) mesačne na maloletú Ivanu (zápisnica z výsluchu na č.l. 228), súd ho s účinnosťou od 12.02.2017 zaviazal výživným práve vo výške 30,- eur mesačne. Splnnosť výživného súd určil na 20. deň každého mesiaca vopred k rukám matky.

39. Nakoľko súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 30.12.2014, pričom rozhodoval dňa 23.05.2017 (kedy už bolo splatné výživné za mesiac máj 2017), bolo potrebné rozhodnúť o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 30.12.2014 do 31.05.2017. Vo výroku IV. rozsudku súd vypočítal otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.12.2014 do 31.05.2017 pre maloletú v celkovej výške 1.381,92 eura, keď za obdobie od 30.12.2014 do 15.02.2016 bolo stanovené výživné v sume 70,- eur mesačne, za obdobie od 16.02.2016 do 11.02.2017 v sume 27,13 eura mesačne (30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona), a s účinnosťou od 12.02.2017 v sume 30,- eur mesačne. Uvedený nedoplatok bol vypočítaný spôsobom: za obdobie 30.12.2014-31.12.2014 (t.j. 2 dni) mal otec dať 4,52 eura (70,- eur/31 dní = 2,26 eura na 1 deň x 2 dni = 4,52 eura), za mesiace 1/2015 - 1/2016 mal otec dať 910,- eur (13 mesiacov x 70,- eur), za obdobie 01.02.2016 - 15.02.2016 (t.j. 15 dní) mal otec dať 37,50 eura (70,- eur/28 dní = 2,50 eura na 1 deň x 15 dní = 37,50 eura), t.j. spolu za obdobie pri výživnom 70,- eur mesačne vo výške 952,02 eura; za obdobie 16.02.2016-28.02.2016 (t.j. 13 dní) mal otec dať 12,61 eura (27,13 eura/28 dní = 0,97 eura na 1 deň x 13 dní = 12,61 eura), za mesiace 3/2016 - 1/2017 mal otec dať 298,43 eura (11 mesiacov x 27,13 eura), za obdobie 01.02.2017 - 11.02.2017 (t.j. 11 dní) mal otec dať 10,67 eura (27,13 eura/28 dní = 0,97 eura na 1 deň x 11 dní = 10,67 eura), t.j. spolu za obdobie pri výživnom 27,13 eura mesačne vo výške 321,71 eura; za obdobie 12.02.2017-28.02.2017 (t.j. 17 dní) mal otec dať 18,19 eura (30,- eur/28 dní = 1,07 eura na 1 deň x 17 dní = 18,19 eura), za mesiace 3/2017 - 5/2017 (keďže súd rozhodoval o výživnom dňa 23.05.2017, splatné bolo už výživné za mesiac máj 2017) mal otec dať 90,- eur (3 mesiace x 30,- eur), t.j. spolu za obdobie pri výživnom 30,- eur mesačne vo výške 108,19 eura. Na výživu maloletej otca od jej narodenia ku dňu vyhlásenia rozhodnutia neprispel podľa vyjadrenia matky žiadnou sumou, pričom otec v konaní netvrdil ani nepreukázal opak. S prihliadnutím na všetko vyššie uvedené potom celkový nedoplatok za obdobie od 30.12.2014 do 31.05.2017 pre maloletú predstavuje sumu 1.381,92 eura (952,02 + 321,71 + 108,19). Súd z dôvodu výšky nedoplatku povolil otcovi splácať nedoplatok v splátkach po 40,- eur mesačne spolu s bežným výživným, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude nedoplatok zo strany otca uhradený v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky dôjde k strate výhody splátok. Zároveň je na prospech maloletej, že sa jej mesačne bude od otca dostávať okrem bežného výživného vyššej sumy po dobu cca 3 rokov až od uhradenia predmetného nedoplatku.

40. Nakoľko rodičia styk otca s maloletou nežiadali upraviť, keď zároveň otec sa nachádza na území ČR, súd tento styk neupravil, čo uviedol vo výroku V. rozsudku.

41. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/8/2015-103 zo dňa 23.03.2016 bol na návrh muža, ktorého otcovstvo má byť určené, do konania pribratý znalec za účelom vypracovania znaleckého posudku. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/8/2015-110 zo dňa 04.04.2016 bol znalcovi priznaný preddavok na vykonanie znaleckého úkonu vo sume 340,- eur s tým, že preddavok bol znalcovi vyplatený zo štátneho rozpočtu, nakoľko muž, ktorého otcovstvo má byť určené, preddavok, ktorý mu bol uložený v skoršom uznesení, nezaplatil. Uznesením č.k. 11C/8/2015-151 zo dňa 13.09.2016 bolo znalcovi priznané znalečné v celkovej výške 487,14 eura, s tým, že zostávajúca suma znalečného vo výške 147,14 eura (487,14 - 340) mu bola vyplatená zo štátneho rozpočtu. V konaní teda vznikli trovy štátu, a to z dôvodu znaleckého dokazovania navrhnutého mužom, ktorého otcovstvo má byť určené, pričom výsledky znaleckého dokazovania boli v jeho neprospech.

42. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

43. Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

44. Podľa Čl. 2 ods. 1 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

45. Podľa Čl. 20 ods. 1 veta prvá zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo vlastníť majetok.

46. Vo výroku VI. potom súd rozhodol o náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli znaleckým dokazovaním, pričom na ich úhradu zaviazal muža, ktorého otcovstvo má byť určené. Znalecké dokazovanie bolo totiž nariadené na jeho návrh, pričom výsledok znaleckého dokazovania bol ten, že jeho otcovstvo treba pokladať za prakticky dokázané, a teda výsledok znaleckého dokazovania bol v jeho neprospech. Preto v zmysle § 54 CMP možno konštatovať, že trovy konania štátu v sume 487,14 eura vzniknuté znaleckým dokazovaním zavinil otec, keď svoje otcovstvo popieral, navrhol vykonať znalecké dokazovanie, ktorého výsledky nesvedčili v jeho prospech, a preto je povinný ich nahradiť. Súd vzhľadom k výške trov konania štátu v súlade s § 232 ods. 4 CSP a nezamestnanosti muža, ktorého otcovstvo má byť určené, umožnil povinnému splácať ich v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného uhradenia dlhu na účet Okresného súdu Trnava, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

47. Na pojednávaní dňa 13.12.2016 navrhovateľka podľa obsahu zobrala návrh späť v časti o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, pričom písomná forma späťvzatia návrhu bola zachovaná podpisom späťvzatia do zápisnice. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené, aj procesný opatrovník s čiastočným späťvzatím návrhu vyjadrili súhlas.

48. Podľa § 29 ods. 1 až 3 CMP, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (1) Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. (2) Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. (3)

49. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie o návrhu navrhovateľky o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výroku VII. rozsudku na základe späťvzatia návrhu zastavil, keď muž, ktorého otcovstvo má byť určené, a procesný opatrovník so späťvzatím návrhu súhlasili a súd nepovažoval za potrebné v tomto konaní pokračovať.

50. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď vo výroku VIII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP), avšak odvolanie podané matkou a procesným opatrovníkom maloletého dieťaťa, by nebolo právne účinné, nakoľko tieto osoby sa práva podať odvolanie výslovne vzdali do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku a v prípade starostlivosti o maloleté dieťa a styk s maloletým dieťaťom návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).